

den skulde vælge at lade Børnene opdrage i, end den evangelisk-lutheriske, hvilken i Grundloven har faaet dog i denne Henseende et Fortrin, at den erkjendes som særdeles stiftet til at samvirke med Staten til Opnaaelsen af dennes almindelige Viemed.

Jesperfen: Da de Talere, som her i Dag have udtalt sig, have yttret deres Tilfredshed med, at den ærede Cultusminister har bebudet at ville fremkomme med et Lovudkast til at ordne, i hvilken Tro Born af blandede Ægtefæder skulde opdrages, saa vil jeg ikke undlade at udtale min afvigende Mening. Jeg føler mig aldeles ikke opbygget ved, at et saadant Lovudkast staaer ivente. Det Æneste, som kunde glæde mig, var, ifald jeg hørte Ministeriet udtale, at det hele Spørgsmaal aldeles ikke vedkom Staten, og at den ikke vilde indblande sig i de indre ægtefædelige Forhold, men roligt overlade det til Forældrene selv at give deres Born den bedste Opdragelse, de ere istand til. Jeg har hørt her med stærke Ord udtalt, at et saadant Lovbud skulde være nødvendigt, for at forebygge den Strid, man i Aanden seer mellem Ægtefolk af forskjellig Religion. Ja, mine Herrer! det var overmaade rart, ifald vi kunde give en Lov, hvorved vi kunde forebygge al ægtefædelig Tvist (Katter). Det var en ganske fortræffelig Veie at gaae; men, om den Veie, man her følger, er den rette, det drager jeg meget i Tvivl. Jeg troer, at det netop vilde være Veien til at vække mange Stridigheder; thi vi maae ikke gaae ud fra, at den Maade, hvorpaa Staten kunde faae ifinde at ordne Forholdet, at den netop var den samme, som Forældrene ønskede. Og jeg seer ikke rettere, end at, naar Staten havde befalet, „saaledes skal det være“, saa kunde ingen Overenskomst, end ikke den største Enighed mellem Forældrene komme i Betragtning. Men, vil man sige, vi have dog engang Cultusministerens Ord, vi have en Resolution, jeg troer af 17de Decbr. f. A., for os. Det gaaer ikke an at lægge hele Sagen paa Hylde; thi saa bleve vi staaende ved disse Indskrænkninger. Disse vilde jeg aldeles ikke frygte for, dersom det var mig, som vilde gifte mig med en Jødinde, saa veed jeg meget vel, hvad jeg vilde gjøre. Jeg vilde

opsøge en Præst, som ikke solte sig generet ved denne Resolution, og jeg er overbevist om, at jeg mange Steder paa Landet vilde finde Præster, for hvem Grundloven i dette Stykke er klar. Det Samme, mine Herrer! vil jeg raade Enhver, som kommer i dette Tilfælde, at gjøre; og, naar vi følge denne Veie, kunne vi roligt lægge Resolutionen af 17de Decbr. forrige Aar paa Hylde.

Æsberning: Det forekommer mig, at vi komme paa et aldeles vrangt Gebeet, naar vi spørge om, hvorledes Børneopdragelsen i religiøs Henseende bedst skal foregaae under de foreliggende Omstændigheder. Spørgsmaalet er egentligt af en aldeles borgerlig og politisk Natur. Hvordan skulde Ægtefæder af denne Art kunne blive sluttede? Inden de engang sluttede Ægtefæders Grændser, troer jeg vist, vi grundloymæssigt Intet have at gjøre med Religionen. Der ligge 2 Spørgsmaal for, troer jeg, i denne Sag. Det ene er Bevillings-Spørgsmaalet, det andet er Spørgsmaalet, om det kan være hensigtsmæssigt at give en Lov i den Retning, som er forlangt af et æret Medlem. Hvad nu Bevillings-Spørgsmaalet angaaer, saa troer jeg at have forstaaet den ærede Cultusminister rigtigt, naar han har sagt, at han har givet en Bevilling i et enkelt Tilfælde, hvorved lignende altid tilbagevendende Tilfælde i Fremtiden ville blive at afgjøre. Var det ikke den ærede Cultusministers Mening?

Cultusministeren: Nei, det var ikke ganske saaledes; jeg sagde, at istedetfor en Bevilling for hvert enkelt Tilfælde, havde man nu generaliseret Reglen, saaledes at en Bevilling for hvert enkelt Tilfælde ikke behøvede at forlanges.

Æsberning: Saaledes har jeg ogsaa opfattet det, at der var givet en Bevilling, som omfattede samtlige Tilfælde; men det er netop deri jeg troer, at Feilen er begaaet, om jeg tør gjøre den ærede Cultusminister opmærksom derpaa. Deri ligger efter min Mening den væsentlige Forskjel imellem Bevillinger nuomstunder og provisoriske Love. Enhver Bevilling, som kommer til at omfatte en Række af Tilfælde, bliver ved sin egen indre Betydning til en provisorisk Lov. Det, troer jeg, er